

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 5 kron, za Ogrsko 6 kron 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne št. se prodajajo po 12 v.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje št. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 44.

V Ptuj, v nedeljo dne 4. novembra 1917

XVIII. letnik

V srce Italije...

Avstro-ogrsko-nemška ofenziva. — Laške armade premagane. — Gorica naša! — Monfalcone, Cividale, Udine zavzeti. — Avstrijska zemlja prosta. — Naše in nemške armade v benečanski ravnini. — Naš cesar vrhovni poveljnik zmagovitih armad. — 200.000 Italijanov vjetih, 900 kanonov in neštivilno materijala zaplenjeno. — Zavezniki gredo zmagovito naprej!

Velikansko navdušenje, ogromno veselje gre skozi avstro-ogrsko, nemško in jim prijateljsko združene države. Največji sovrag je izdajalec in največje veselje je, kaznovati izdajalca!

Ta grozovita svetovna vojna se je pričela v znamenju z angleško-francoskim denarjem podkupljene sovražne zveze, ki je hotela iz grdih konkurenčnih vzrokov, iz umazane kupčijske požrešnosti, osrednje države premagati. Neposredni povod je dal tej vojni seveda iz blaznih „jugoslovanskih“ nagibov porojeni serajevski umor. Naša monarhija z nepozabnim svojim cesarjem Franc Jožefom je čakala iz kakor jasno nebo čistega stališča človečanstva, da se politični spori rešijo mirnim potom; ednake miroljubnosti ne pozna svet. Šele ko je bla ta brezpogojna miroljubnost nevarna za obstoj monarhije same, šele ko je „jugoslovanski“ fanatizem prelil kri prestolonasledniške dvojice, moral je vzplamteti avstrijski ponos.

Takrat je moral naš Franc Jožef Srbiji vojno napovedati. Ali pokazalo se je takoj, da je bila Srbija le hujskač, ki je delal na

račun in za plačo drugih držav. Srbija je bila podobna hudemu psu, ki ga zlobni sosed hujska na poštenega gospodarja. Vse sovražne vevlasti so vstale kakor en mož — Rusija, Anglija, Francoska, z eno besedo pol sveta — in vsi so hoteli raztrgati Avstrijo ter jo pogoltniti!

Ali pokvarjeni svet je doživel čudež: Nemčija s svojim cesarjem Viljemom je držala zavezniško zvestobo. Vstala je in rekla: kdor je sovražnik Avstrije, ta je tudi sovražnik Nemčije, kajti mi smo združeni v življenju in smrti...

Takrat smo imeli „trozvezo“. Skozi dolga desetletja nam je bil pridružen Italijan, nam je hlinil zvestobo, nas je politično in gospodarsko izkoriščal, se nam je delal najboljše prijatelja. Ali — prijatelj se izpozna v uri nevarnosti in potrebe. Italijan je čakal kakor mačka in v hipu, ko je mislil, da nam vsled rusko-francosko-angleške premoči bije zadnja ura, skočil je ta „prijatelj“ pokonci in nam je v neverjetni zlobnosti, v zločinskem izdajalstvu, kakor navadni kalabriški ropar, napovedal vojno. Takrat, pri temu naj-

gršem izdajalstvu v svetovni zgodovini, pričeli smo tudi mi Italijo sovražiti, in to sovražstvo nam ne iztrga nikdo več iz srca. „L'Italia infame“, — to je za večne čase ime kraljevine savojškega pritlikavca!

Italija je s svojim izdajstvom podaljšala vojno. Ona je navdušila naše sovražnike, razcepila naše sile. In vendar se je grozovito opekla. Širokoustno so besedičili laški vojskovodji in pošteje o izprehodu preko Gradca na Dunaj. Zmotili so se! Naša kraška fronta je bila jeklena stena, ki je odkupila sovražniku vsako ped zemlje z neštetiimi žrtvami. V več kot dveletni vojni smo vzdržali in Italijan je dosegel le malenkostne uspehe, to pa vkljub svoji premoči, vkljub pomoči sovražnikov. Ob kraskem kamenju si je razbil svoje glave in izdajalec je stokal po zaželenem Trstu... Ves svet je pričel pljuvati na Italijana! Mi pa smo čakali svetovo vero na uro odrešenja in obračuna z izdajalcem.

Ta ura je zdaj prišla in zato je naše veselje tako očitno, naše navdušenje tako čisto!

S pomočjo krasne in nepremagljive nemške armade pričeli smo zdaj v pozni jeseni z ofenzivo proti Italiji. In kakor božji strel, kakor blisk iz neba je vdarila ta ofenziva v izdajalske armade. V šestih dneh so naše in nemške armade premagale Italijane, vzele Gorico, Monfalcone, Sveto Goro, prekoračile iz Primorskega in Koroškega naše meje, vdrle v nepremagljivem prodiranju v benečansko ravnino, zavzele glavni stan laškega poveljstva in gredo naprej, naprej v srce Italije!

Zato vihrajo zastave Avstro-Ogrske in Nemčije iz poslopij! Izdajalca smo za vrat prijeli, izdajalec grozi zaslužena kazen!

V globoki hvaležnosti se spominjamo svojih junških vojakov. Domovina se klanja pred njimi in jim vije lovorike. Dokazali so, da Avstrija živi, — da je nikdo ne more premagati. V globoki hvaležnosti pa stisnemo roko tudi zavezniški nemški armadi, ki nam je skočila v izpolnjevanju zavezniške dolžnosti na pomoč. Cesar naš se je iskreno nemški prijateljski armadi zahvalil. In patrijotična dolžnost vsacega poštenega Avstrijca je, da stori isto! Bog živi našo hrabro avstro-ogrsko armado, Bog živi naše zveste nemške zaveznike!

Avstro-Ogrska in Nemčija sta premagali morilskega Srba in Črnogorca, zahrbtnega Rumuna in Belgijca, Francoz in Anglež, Rus in Japonci so spoznali njuno moč. Zdaj je prišel italijanski Judež na vrsto. Božji mlini meljejo počasi, ali sigurno... Bodočnost pa nam je ostala jasna, kakor odprto neboško oko: mi in Nemčija, — ali svet nas ne premaga!

Kakor zmagovita sedanost, ki nas dela ponosne in srečne, ker zadeva našega najostudnejšega sovražnika v srce, — tako mora biti i naša bodočnost: edina, složna, prijateljska, politična in gospodarska zveza Avstro-Ogrske z Nemčijo!

Tepeni Lah!

Spisal K. L.

Ej, Lah, kje si?
Poznaš zdaj kri?
Zakaj bežiš, zakaj letiš,
Po Trstu več ne hrepeniš?
Ej, vrag po tebi,
Ti Judež ti!

Kot maček zvil
Si se, grozil —
Vsak te proklel, ko nož si vzel,
Za izdajalca te imel!
Zaman ti Lah
Si Judež bil!

„Rè piccolo“,
Več te ne bo!
Končano je, — prodal si se
In narod pljuva zdaj na-te!
Sramota cilj
Ti Judež bo!

Cadorna, kje
„Ombrello“ je?

Kdo te rešuje? Zdaj dežuje,
Nebo zdaj bombe naše bluje,
In za-te bo
Judež, gorje!

Salandra, kaj
Ti delaš zdaj?
Sonnino ti, kje bivaš mi?
Zakaj vas vse pri plesu ni?
Le vrv ostane
Judežu zdaj!

Nogo v roko —
Tebe ne bo
Nikdar Taljan na našo stran!
Vsi upi bili so zamani...
In Soča poje,
Judež, slovo...

Kaj tvoj je jok!
Le trobi v rog...
Ej, Judež ti, zaslužil si
Tisočkrat, kar smo dali ti...
Proklet si, Lah, —
Za nas je Bog!